

Línia de conducta a seguir:
Tractament als mutualistes tal com clients ordinaris, cobrant-los a tarifa de tothom.

Sacrificar resoltament totes les posicions adquirides; denunciar tots els contractes en vigor.

I en lo successiu, no contractar amb les mutualitats més que amb l'intervenció de representants autoritzats del Còs mèdic.

Per a poder realitzar aquest programa es fa precís el concurs lleial i absolut de tots els metges. Per a no comprometre'ns lleugerament en una campanya de tanta importància, sondegem l'opinió de la classe, enviant als metges el següent qüestionari:

1. De quines societats de Socors Mutus és vostè metge, i en quines condicions?

2. Vol vostè donar-nos llur dimissió condicionada a tenir-la en secret mentre i tant no en juntem el 80 per 100 de dimissions?

3. Pensa vostè assistir al mutualista com a tot altre client i es compromet a procedir així en lo successiu?

MUTUALISME

Conferència donada a Tortosa per l'Assessor Cap tècnic d'Oficines del Sindicat de Metges de Catalunya, En Joan B. Soler i Bru.

Començà el conferenciant dient que no pot negar-se que el tema és dels més suggestius i pot donar lloc a eloqüents digressions, si la una interessant l'altra més, en favor del mutualisme com a base de previsió.

Quin bon espòs, pare o fill no preveu les contingències per als desgraciats cassos de malaltia, invalidesa, vellesa o mort?

Després d'anunciar-nos el conferenciant que ja de temps remots ve la pràctica del mutualisme, en forma d'associacions, gremis, confraries i germandats, a les quals entona un himne de reconeixement.

Diu que la guerra ens portà un relaxament de valors morals, entre ells el despreci als nostres semblants, altra cosa no podia succeir davant la terrible mortalitat i la paafrossa inutilitat de milers i milers d'éssers. Però després ve la revisió, i novament, cadascú es preocupa de la seva vida relacionant-la amb la dels altres, com no podia menys de succeir. I així, ampliant l'amor al prohisme, veiem que va desapareixent aquella secular apatia que ens privava de pensar en malalties fins el moment de sofrir-les i d'amar els nostres fins més enllà de la vida terrenal. No és sufficient dotar-nos i fruit de l'ordinari benestar, sinó que cal concebre i obtenir els mitjans més factibles precisament en les hores doloroses.

Indubtablement, tota previsió a base de mutualisme, és forçosament la més econòmica, i, per tant, la més beneficiosa, i si hom afegeix que en la pràctica d'aquest mutualisme no hi ha ni el lucre més petit, hom obté la forma més pura i altruista.

Això és el que practiquen les Germandats o Mutualitats.

N'hi ha en gran nombre escampades per tot Catalunya, cobrint riscos de malaltia, invalidesa, despeses d'enterrament, hospitalització i maternitat, i àdhuc reasseguren llargues malalties quan acaba el període màxim de socors. Totes elles es desenrotllen a base d'una quota fixa mensual, calculada amb el percentatge de malalties, cost de la vida, medicaments, facultatiu i tant per cent de despeses generals, afegint un sobrant per formar capital, la missió del qual és la de produir interessos i servir de contingència en casos imprevistos o d'epidèmia. Tot en elles està previst i no hi ha res que deixi de merèixer elogi. El seu cost és baratíssim i sempre seran dignes del més gran aplaudiment.

En enumerar aquestes mutualitats fa menció de les Companyies mercantils de Segurs, dient que això no vol dir que aquestes siguin dolentes. Al contrari, també són dignes de lloança les que vénen a suplir una missió social de l'Estat, procurant i creant l'estalvi en forma de previsió. Són ben diferents aquestes Companyies de les mutualitats, quan aquelles ofereixen formes d'especulació o acoplament de capital, algunes, i altres llur activitat particular fa arribar el segur o la previsió fins a llocs amagats o que per llur escàs nombre no permeten el mutualisme. Rendeix un tribut a totes.

I passa a tractar del mutualisme practiat per les mutualitats per als casos de defunció, examinant llur origen alabant el sacrifici que llurs fundadors s'imposaren i impulsant-los a perseverar en llur obra, la qual jutja com la més humanitària i altruista.

Llur objecte és el de cobrir el risc de la mort amb un socors per a la família o drets-havents, recollit per derrama entre als altres. Es tracta del cas de mutualisme més pur, més simple i més clar.

Llur concepció està a l'abast de tots; de 100 individus, se'n mor un, resten 99, que per parts iguals faran una quantitat tal. Si no hi ha defunció no es paga. És dir, perquè els socis paguin ha d'haver esdevingut la defunció d'un company. Qui, sense pertànyer a cap societat, en dir-li que va morir-se un amic seu i demanar-li una voluntat per a la vídua o els fills no donarà alguna cosa? És, doncs, cas de caritat, i caritat en el més alt sentit i expressió, que agrupats en mutualitat no sabem quan ni a qui la farem i estem sempre disposats a fer-la a qualsevol.

Però no almoïna en sentit de favor, no. Caritat altruista, caritat per a un mateix. Donem o estem disposats a donar per als altres a condició que aquests donin o estiguin disposats a donar per a nosaltres. Pot donar-se quelcom de més altruista ni especulador,